

Vyloučení člena družstva

Proti rozhodnutí (představenstva či jiného stanovami určeného orgánu) o vyloučení může dotčený člen družstva podat odůvodněné námitky k členské schůzi (§ 618 z. o. k.). Je-li důvodem pro podání námitek i vůle vylučovaného člena přestat s porušováním členských povinností a odstranit následky dosavadního porušování a učiní-li tak vylučovaný člen družstva ještě před zasedáním členské schůze (např. zaplatí dodatečně dlužné platby včetně veškerého příslušenství, nahradí škodu způsobenou družstvu apod.), měla by členská schůze uvedené okolnosti vzít v úvahu při zvažování, zda je na místě námitky člena družstva zamítnout. Podle okolností konkrétního případu může zamítnutí námitek v takové situaci odporovat shora popsanému smyslu a účelu právní úpravy vyloučení. Dodatečné splnění povinností však zpravidla nebude důvodem, pro který by členská schůze neměla zamítnout námitky vylučovaného člena, tehdy, postupoval-li takto člen opakovaně.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 2613/2018-154 ze dne 26.5.2020)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatelky H. J., narozené XY, bytem XY, zastoupené Mgr. J.S., advokátem, se sídlem v M.p.B., za účasti Družstva M 74, bytového družstva, se sídlem v P., zastoupeného JUDr. P.N., advokátem, se sídlem v P., o vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze družstva, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 71 Cm 24/2016, o dovolání navrhovatelky proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2018, č. j. 6 Cmo 132/2017-125, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 1. 2018, č. j. 6 Cmo 132/2017-125, se ruší a věc se vrací odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

[1] Návrhem na zahájení řízení doručeným Městskému soudu v Praze dne 25. 3. 2016 se navrhovatelka domáhá vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze Družstva M 74, bytového družstva (dále též jen „družstvo“), ze dne 12. 11. 2015, jímž byly zamítnuty námitky navrhovatelky proti rozhodnutí představenstva o jejím vyloučení z družstva.

[2] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 4. 2017, č. j. 71 Cm 24/2016-80, návrh zamítl (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

[3] Vrchní soud v Praze k odvolání navrhovatelky v záhlaví označeným rozsudkem rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil (první výrok) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

[4] Soudy obou stupňů vyšly z toho, že:

- 1) Navrhovatelka byla členkou družstva a nájemkyní družstevního bytu č. 7 v domě na adrese sídla družstva (dále též jen „byt“).
- 2) Navrhovatelka dlouhodobě (od roku 2005) byt podnájemala.
- 3) Navrhovatelka dlouhodobě a opakovaně neplatila družstvu nájemné a úhradu za služby poskytované v souvislosti s užíváním bytu.
- 4) Dne 15. 4. 2015 odeslalo družstvo navrhovatelce dopis označený jako „výstraha před vyloučením“ s vyčíslením dlužného nájemného a náhrady nákladů za služby ke dni 31. 3. 2015 v celkové výši 30.845 Kč bez příslušenství, s přílohou obsahující vyčíslení nedoplatků.
- 5) Dne 30. 6. 2015 představenstvo družstva rozhodlo o vyloučení navrhovatelky z družstva pro hrubé

porušování povinností spočívající v dlouhodobém nehrzení předepsaných plateb spojených s užíváním bytu. Oznámení o vyloučení navrhovatelky z družstva bylo navrhovatelce doručeno dne 3. 8. 2015.

6) Ke dni doručení oznámení o vyloučení dlužila navrhovatelka družstvu na platbách spojených s užíváním bytu částku 15.018 Kč.

7) Dne 24. 8. 2015 podala navrhovatelka námitky proti rozhodnutí představenstva o vyloučení z družstva.

8) Dne 12. 11. 2015 členská schůze družstva potvrdila rozhodnutí představenstva o vyloučení navrhovatelky z družstva a námitky navrhovatelky zamítla. Rozhodnutí členské schůze družstva o zamítnutí námitek bylo navrhovatelce doručeno dne 28. 12. 2015.

9) Podle čl. 11 odst. 5 písm. d) stanov družstva může být člen ze společnosti vyloučen, jestliže neplatí řádně a včas nájemné z bytu nebo měsíční příspěvek na správu, provoz a opravy společných částí (prostor) domu nebo zálohy či doplatky na služby, poskytované s užíváním bytu nebo nebytového prostoru.

[5] Na takto ustaveném základě odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně dospěl k závěru, podle něhož navrhovatelka opakovaně porušovala svou povinnost platit řádně a včas nájemné a hradit náklady spojené s užíváním bytu stanovenou zákonem a stanovami družstva. Odvolací soud uvedl, že „autoritativní demokratické rozhodnutí“ členské schůze družstva (jako vrcholového orgánu družstva) o zamítnutí námitek proti vyloučení navrhovatelky z družstva by soud mohl „změnit pouze v případě jeho extrémního vybočení ze zásad rozumného a spravedlivého uspořádání vnitřních poměrů, včetně poměrů přehlasované menšiny (navrhovatelky) v daném družstvu, samosprávně spravovaném zákonem stanovenými orgány“. S ohledem na vývoj, stupňování a závažnost jejího porušování základních povinností, na nichž je založeno fungování družstva, však odvolací soud neshledal důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze.

[6] Podle odvolacího soudu družstvo splnilo všechny zákonem a stanovami předepsané kroky „směřující k tomu, aby byla navrhovatelce dána možnost ukončit závažné porušování zákona“. K námitce navrhovatelky, podle níž dluh nebyl ve výstraze vyčíslen dostatečně určitě, odvolací soud uvedl, že „vyčíslení nedoplatku v rozsahu 30.845 Kč bez příslušenství“, je určitou a srozumitelnou identifikací výše závazku navrhovatelky.

[7] Odvolací soud zdůraznil, že družstvo přistoupilo k vyloučení navrhovatelky po jejím mnohaletém porušování povinnosti platit nájemné a za služby spojené s bytem. Ke dni 31. 3. 2015 dlužila navrhovatelka nájemné téměř za 9 měsíců. Nemohla proto obstát argumentace navrhovatelky, že vždy řádně plnila své platební povinnosti.

[8] Závažnou okolností svědčící pro závěr o vyloučení navrhovatelky z družstva je podle odvolacího soudu také skutečnost, že navrhovatelka byt neužívala k uspokojování své potřeby bydlení, ale užívala jej pouze jako výnosný zdroj příjmů, neboť „inkasovala měsíčně tržní nájemné cca 10.000 Kč“. I přes to však navrhovatelka „měla od roku 2007 výpadky v placení a od roku 2012 se její platební morálka téměř zhroutila“.

[9] Argumentace navrhovatelky, že v prosinci roku 2014 utrpěla úraz, nemohla podle názoru odvolacího soudu obstát, neboť tato skutečnost se neprojevila v příjmech navrhovatelky z „pronájmu“ bytu. Jako nepřipadnou shledal odvolací soud též argumentaci navrhovatelky spočívající v tom, že příjmy z „pronájmu“ bytu jí měly nahradit výpadek příjmů z neúspěšného podnikání. Navrhovatelka totiž připadnou „potřebu restrukturalizace svých závazků, odkladu platební povinnosti, případně poskytnutí půjčky podle výsledků dokazování nekonzultovala s družstvem, vůči němuž neplnila základní a značně nízké finanční povinnosti a jehož majetek využívala jako zdroj svých příjmů“.

Stejně tak považoval odvolací soud za nedůvodnou argumentaci navrhovatelky, podle níž byl roční přebytek družstva 240.000 Kč a družstvo tedy mělo dostatek zdrojů, i když navrhovatelka neplnila své platební povinnosti.

[10] Odvolací soud s ohledem na shora uvedené uzavřel, že projednávaný případ je „zcela specifický a neodpovídá zobecnujícím rozhodnutím Nejvyššího soudu uváděným navrhovatelkou“, podle nichž „vyloučení člena z družstva přichází do úvahy až jako poslední možnost, když je porušování povinností ze strany člena družstva natolik závažné, že je družstvo již neúměrně poškozováno a přitom není naděje na jakoukoliv nápravu“. Odvolací soud proto „tato rozhodnutí“ na projednávanou věc neaplikoval.

[11] Proti rozsudku odvolacího soudu podala navrhovatelka dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), majíc za to, že v rozhodovací praxi odvolacího soudu dosud nebyly vyřešeny právní otázky, na kterých spočívá napadené rozhodnutí, a to:

1) zda „bylo se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu vyloučení z družstva přiměřené, pokud družstvo při absenci závažné újmy nezvolilo jiné prostředky, zejména žalobu na plnění“, a
2) zda „bylo zamítnutí námitek navrhovatelky proti rozhodnutí představenstva o vyloučení navrhovatelky z družstva v souladu s principem ultima ratio za situace, kdy navrhovatelka uhradila všechny dlužné částky do konání členské schůze družstva“.

Přípustnost dovolání spatřuje dovolatelka dále v tom, že odvolací soud posoudil odlišně od rozhodovací praxe odvolacího soudu otázky:

3) zda „bylo se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu družstvem zvolené řešení (vyloučení navrhovatelky z družstva) přiměřené“,

4) zda „bylo vyloučení navrhovatelky z družstva v souladu s principem ultima ratio za situace, kdy družstvo nepodalo proti navrhovatelce žalobu na plnění“, a

5) zda „byl dluh navrhovatelky družstvem ke dni vyloučení jednoznačně a přesně vyčíslen, když byl vyčíslen pouze základ dluhu a nikoli příslušenství“.

[12] Dovolatelka poukazuje na to, že soudy obou stupňů se nevypořádaly s přiměřeností sankce. Družstvu totiž jednáním navrhovatelky nevznikla žádná újma. Hospodaření družstva za rok 2014 skončilo ziskem 240.281,49 Kč, družstvo vlastní tři nebytové prostory, které pronajímá. Dovolatelka byla vyloučena z družstva pro dluh ve výši 15.018 Kč, přičemž „cena předmětného družstevního podílu dovolatelky s právem nájmu bytu se v dané lokalitě za byt 40 - 50 m² pohybuje v rozmezí 3 - 3,5 milionu korun“. Družstvo tak vyloučilo dovolatelku pro bagatelní dluh, aniž se předtím pokusilo zjednat nápravu jiným způsobem, např. žalobou na plnění. Soudy podle dovolatelky nevezly v potaz, zda družstvo nevyloučilo dovolatelku jen kvůli vlastnímu profitu.

[13] Rozhodnutí odvolacího soudu je podle dovolatelky v rozporu s ustálenou judikaturou odvolacího soudu (dovolatelka výslovně odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3433/2015), podle níž vyloučení člena z družstva představuje prostředek ultima ratio.

Dovolatelka je přesvědčena, že nápravy porušení jejich povinností mohlo družstvo dosáhnout jiným způsobem, např. žalobou na plnění. Dovolatelka navíc po odeslání výstrahy před vyloučením z družstva uhradila část dluhu ve výši 15.847 Kč a ke dni konání členské schůze, která potvrdila vyloučení dovolatelky z družstva, byl dluh dovolatelky zcela vyrovnán, včetně všech sankcí. Soudy však opomenuly skutečnost, že členská schůze družstva nebyla před svým rozhodnutím o uhrazení dluhu informována.

[14] Podle dovolatelky odvolací soud rozhodl i v rozporu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 29 Cdo 1155/2013, podle kterého má být dluh přesně specifikován. Ve výstraze před vyloučením však nebyl dluh řádně vyčíslen, neboť byl vyčíslen jen jeho základ bez příslušenství. Podle dovolatelky neobstojí argument, že s ohledem na právní předpisy si sama mohla zjistit výši

příslušenství.

[15] Dovolatelka navrhuje, aby dovolací soud napadené rozhodnutí odvolacího soudu změnil tak, že vysloví neplatnost usnesení členské schůze družstva, případně aby napadené rozhodnutí odvolacího soudu zrušil.

[16] Družstvo ve vyjádření k dovolání považuje dovolání za nedůvodné a navrhuje, aby je dovolací soud zamítl.

[17] Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. k posouzení dovolatelkou otevřených otázek výkladu § 614, § 615 odst. 3 a § 734 odst. 1 písm. a) zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) [dále též jen „z. o. k.“], v rozhodování dovolacího soudu dosud neřešených.

[18] Podle § 212 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku (dále též jen „o. z.“), přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat se čestně a zachovávat její vnitřní řád. Korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani znevýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva i oprávněné zájmy.

[19] Podle § 614 z. o. k. může být člen z družstva vyloučen, jestliže závažným způsobem nebo opakovaně porušil své členské povinnosti, přestal splňovat podmínky pro členství nebo z jiných důležitých důvodů uvedených ve stanovách.

[20] Podle § 615 z. o. k. rozhodnutí o vyloučení předchází písemná výstraha (odstavec 1). O udělení výstrahy rozhoduje představenstvo nebo jiný orgán určený stanovami (odstavec 2). Ve výstraze se uvede důvod jejího udělení a člen se upozorní na možnost vyloučení a vyzve se, aby s porušováním členských povinností přestal a následky porušení členských povinností odstranil; k tomu se členovi vždy poskytne přiměřená lhůta, nejméně však 30 dnů (odstavec 3).

[21] Podle § 734 z. o. k. člena bytového družstva nebo společné členy bytového družstva, s jejichž členstvím je spojen nájem družstevního bytu nebo společný nájem družstevního bytu, lze vyloučit z družstva, a) poruší-li nájemce hrubě svou povinnost vyplývající z nájmu, nebo b) byl-li nájemce pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin spáchaný na družstvu nebo na osobě, která bydlí v domě, kde je nájemcův byt, nebo proti cizímu majetku, který se v tomto domě nachází (odstavec 1). Ustanovení občanského zákoníku o výpovědi nájmu se pro nájem družstevního bytu nepoužijí (odstavec 2). Zánikem členství v bytovém družstvu zaniká také právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu nebo nájem družstevního bytu. Zánikem členství zaniká právo bytového družstva na splnění vkladové povinnosti; právo na úroky z prodlení tím není dotčeno. To neplatí při převodu nebo přechodu družstevního podílu (odstavec 3).

[22] Vyloučení z družstva je - jako jeden z důvodů zániku členství v družstvu - vypočteno v § 610 písm. c) z. o. k. Institut vyloučení z družstva je obecně upraven v ustanoveních § 614 až 622 z. o. k. Ve vztahu ke členům bytového družstva, s jejichž členstvím je spojen nájem družstevního bytu nebo společný nájem družstevního bytu (a taktéž i družstevního nebytového prostoru; srov. § 729 odst. 1 z. o. k.), pak úpravu obsaženou ve zmíněných ustanoveních dále doplňuje § 734 z. o. k. [zejména konkretizací důvodů pro vyloučení z družstva vycházejících ze specifik členských povinností, mezi něž v bytovém družstvu patří i povinnosti nájemce; srov. § 733 odst. 2 z. o. k.].

[23] Vyloučení z družstva je citelnou sankcí, jíž družstvo může postihnout porušování členských povinností (§ 575 odst. 2 z. o. k.), neboť členu družstva v důsledku vyloučení zaniká účast v družstvu a práva z této účasti plynoucí (uvedená zejména v § 575 odst. 1 z. o. k.). V bytovém družstvu v důsledku vyloučení tak zaniká (mimo jiné) právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu,

nebo nájem družstevního bytu (družstevního nebytového prostoru); viz § 734 odst. 3 větu první z. o. k.

[24] Účelem právní úpravy vyloučení člena z družstva podle § 614 a násl. a § 734 odst. 1 z. o. k. je chránit družstvo (a jeho členy) před škodlivými důsledky opakovaných nebo závažných porušení členských povinností členem družstva.

[25] S ohledem na závažnost právních důsledků, k nimž vede (viz výše), představuje vyloučení z družstva krajní řešení (prostředek ultima ratio), jehož využití musí být odůvodněno okolnostmi konkrétního případu. Jinak řečeno, při posuzování, zda je vyloučení přiměřenou sankcí za porušení povinností členem družstva, je třeba přihlídnout ke všem okolnostem konkrétní věci, jakož i k právům a oprávněným zájmům jak dotčeného člena, tak družstva samotného a jeho ostatních členů (§ 212 odst. 1 o. z.). I zde se proto plně uplatní princip přiměřenosti (proporcionality) jako jedna ze základních zásad soukromého práva.

[26] Stejně jako v případě jiných práv nesmí být ani vyloučení družstvem zneužito (srov. § 8 o. z.). Takovým zneužitím by mohlo být i rozhodnutí o vyloučení člena za nevýznamné porušení povinností či v případech, kdy existuje podstatně účinnější způsob, kterým může družstvo zajistit dodržování zákonného stavu, a kdy je současně možné využití takového způsobu (namísto vyloučení člena z družstva) na družstvu spravedlivě požadovat.

[27] Je nepochybné, že placení nájemného a úhrad nákladů na služby poskytované s užíváním bytu družstvu na základě smlouvy o nájmu družstevního bytu uzavřené mezi družstvem a členem družstva za podmínek určených stanovami (srov. § 733 odst. 2 z. o. k.) je jednou ze základních povinností člena bytového družstva (§ 744 z. o. k.). Dlouhodobé nebo opakované neplnění této povinnosti proto představuje závažné porušení členských povinností a zároveň hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu družstevního bytu, a bude tak zpravidla důvodem pro vyloučení člena z družstva.

[28] V některých případech může být pro posouzení přiměřenosti vyloučení významné, z jakého důvodu člen družstva dlouhodobě nebo opakovaně neplní své členské povinnosti. Například existuje-li mezi družstvem a jeho členem (dosud autoritativně nevyřešený) spor o výši plnění (člen družstva konkrétními a relevantními námitkami zpochybňuje správnost vyměřených záloh na služby poskytované s užíváním bytu nebo jejich vyúčtování), popř. není-li člen družstva v důsledku změny svých poměrů (nemoc, ztráta zaměstnání apod.) po určitou dobu schopen plnit své povinnosti, tuto skutečnost družstvu bezodkladně sdělí a situaci se snaží řešit, mohlo by být vyloučení takového člena z družstva posouzeno jako nepřiměřené, má-li družstvo k dispozici jiný způsob zjednání nápravy. Vždy však bude záležet na všech okolnostech konkrétní věci a v úvahu bude nutné vzít i dopad protiprávního jednání člena družstva na (zejména majetkové) poměry družstva.

[29] Právě z důvodu závažnosti jeho právních důsledků musí rozhodnutí o vyloučení zásadně předcházet písemná výstraha (§ 615 odst. 1 z. o. k.). Účelem výstrahy je upozornit člena družstva, že závažně nebo opakovaně porušuje své členské povinnosti, vyzvat ho, aby v přiměřené lhůtě s porušováním členských povinností přestal a odstranil jeho následky, a informovat ho o možnosti vyloučení, nevyhoví-li takové výzvě. Na rozdíl od právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 ustanovení § 615 odst. 3 z. o. k. výslovně upravuje náležitosti výstrahy. Jednou z těchto náležitostí je též uvedení důvodu udělení výstrahy. Je-li tímto důvodem neplacení nájemného a úhrad za plnění poskytovaná s užíváním družstevního bytu, musí skutkové vymezení důvodu vyloučení obsahovat přesnou specifikaci dluhu, zpravidla včetně uvedení období, za něž dluh vznikl, a výše dlužné částky.

[30] Přestane-li člen družstva s porušováním členských povinností a odstraní-li následky takového

porušování (zaplatí-li dlužnou částku včetně příslušenství) ve lhůtě poskytnuté ve výstraze, účelu výstrahy bylo dosaženo a právo družstva na jeho vyloučení z důvodu uvedeného ve výstraze zaniká. Nevyhoví-li člen družstva výzvě ve výstraze učiněné ve stanovené lhůtě, může být družstvem vyloučen.

[31] Proti rozhodnutí (představenstva či jiného stanovami určeného orgánu) o vyloučení může dotčený člen družstva podat odůvodněné námitky k členské schůzi (§ 618 z. o. k.). Je-li důvodem pro podání námitek i vůle vylučovaného člena přestat s porušováním členských povinností a odstranit následky dosavadního porušování a učiní-li tak vylučovaný člen družstva ještě před zasedáním členské schůze (např. zaplatí dodatečně dlužné platby včetně veškerého příslušenství, nahradí škodu způsobenou družstvu apod.), měla by členská schůze uvedené okolnosti vzít v úvahu při zvažování, zda je na místě námitky člena družstva zamítnout. Podle okolností konkrétního případu může zamítnutí námitek v takové situaci odporovat shora popsanému smyslu a účelu právní úpravy vyloučení. Dodatečné splnění povinností však zpravidla nebude důvodem, pro který by členská schůze neměla zamítnout námitky vylučovaného člena, tedy, postupoval-li takto člen opakovaně.

[32] K obdobným závěrům přijatým ve vztahu k právní úpravě účinné do 31. 12. 2013 (§ 231 odst. 4 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku) srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 29 Odo 1374/2005, ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 29 Cdo 1155/2013, ze dne 23. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3433/2015, ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. 27 Cdo 3337/2017, a ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2931/2018.

[33] V projednávané věci odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně dospěl k závěru, podle něhož dluh dovolatelky je ve výstraze jednoznačně a dostatečně specifikován výší jistiny k datu 31. 3. 2015 a vyčíslením nedoplatků za jednotlivá období v příloze výstrahy. Tento závěr zcela odpovídá znění zákona a účelu výstrahy. Ani Nejvyšší soud nemá pochybnosti o tom, že dovolatelka v době doručení výstrahy o výši dluhu (a o období, za jaké dluží) věděla, a proto jej mohla (a měla) ve lhůtě ve výstraze poskytnuté zaplatit.

[34] V souladu se zákonem odvolací soud též podrobně zkoumal povahu a závažnost porušení členských povinností, pro něž byla dovolatelka vyloučena z družstva. Nejvyšší soud s hodnocením odvolacího soudu (s výjimkou dále uvedené) souhlasí. Dlouhodobé neplacení plateb spojených s užíváním bytu bez jakékoliv snahy svůj dluh s družstvem (jakožto věřitelem) řešit představuje natolik hrubé porušení povinnosti plynoucí z nájmu [§ 734 odst. 1 písm. a) z. o. k.], že zpravidla odůvodňuje vyloučení z družstva.

[35] Obecně nelze akceptovat ani argumentaci dovolatelky, podle níž družstvo mělo dostatek jiných zdrojů, z nichž mohlo výpadek příjmů z nájmu „jejího“ bytu „vykrýt“. Ad absurdum by tímto argumentem bylo možné odůvodnit trvalé neplnění povinností ze strany části členů, pokud by prostředky získané od zbývajících členů byly dostatečné pro pokrytí provozu družstva.

[36] Jediné, co lze odvolacímu soudu vytknout (a je tak i důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí), je absence posouzení, zda okolnost, že dovolatelka zaplatila dlužnou částku včetně příslušenství ještě před rozhodováním členské schůze, neměla být členskou schůzí zohledněna a zda (právě s ohledem na tuto okolnost) neodporuje usnesení členské schůze o zamítnutí námitek smyslu a účelu právní úpravy vyloučení.

[37] Jelikož právní posouzení věci co do řešení otázky, na které napadené rozhodnutí spočívá, není správné, Nejvyšší soud, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), napadené usnesení odvolacího soudu podle § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

[38] Zbývá dodat, že řízení v projednávané věci, jehož předmětem je posouzení platnosti rozhodnutí orgánu obchodní korporace (družstva), je řízením ve statusových věcech právnických osob ve smyslu § 3 odst. 2 písm. a), § 85 písm. a) zákona č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016, sp. zn. 29 Cdo 1817/2016, ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 27 Cdo 2065/2017, a ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2931/2018). Tomu také odpovídá označení účastníků řízení v záhlaví tohoto rozhodnutí. V tomto řízení se rozhoduje usnesením (§ 25 odst. 1 z. ř. s.). Skutečnost, že soud nižšího stupně rozhodl o věci samé rozsudkem (ačkoliv měl rozhodnout usnesením), nezbavuje soud vyššího stupně povinnosti rozhodnout o opravném prostředku proti takovému rozhodnutí (o odvolání nebo o dovolání) usnesením. To, že soud rozhodl jinou - kvalitativně vyšší, leč v rozporu s procesním předpisem zvolenou - formou rozhodnutí, je vadou řízení, která nemohla mít vliv na správnost rozhodnutí (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 1999, sp. zn. 20 Cdo 1574/99). Proto Nejvyšší soud i v této věci rozhodl o dovolání usnesením (§ 243b ve spojení s § 223 o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)